

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

KEEGAN PROTIV UJEDINJENOG KRALJEVSTVA

(članak 8. i članak 13.)

Presuda od 18. srpnja 2006. godine

Povreda članka 8. (pravo na poštivanje privatnog i obiteljskog života)

Povreda članka 13. (pravo na učinkovito pravno sredstvo)

Sukladno članku 41. (pravedna naknada), Sud je svakom dodijelio 3.000 EUR, Gerardu, Moiri i Carlu Keegan te 2.000 EUR Michaelu, Katie i Sophie Keegan na ime nematerijalne štete. Sud je isto tako dodijelio zajedničku svotu od 9,500 EUR na ime troškova i izdataka.

ČINJENICE

Podnositelji su Gerard Keegan, irski državljanin rođen 1955., njegova žena Moira Keegan, britanska državljanka rođena 1963., njihova djeca Carl, Michael, Katie i Sophie, britanski državljani rođeni 1985., 1996., 1997., i 1997. godine. U vrijeme relevantnog događaja živjeli su u Liverpoolu.

Dana 21. listopada 1999. godine otprilike u 7 sati ujutro, policija je zabunom, misleći da naoružani pljačkaš tamo živi, nasilno ušla u dom podnositelja, te pretražila prostorije. Upotrijebili su metalnu napravu za razbijanje zidova kako bi napravili rupu u vratima. Kako tamo nisu našli nikog osim podnositelja, policijski narednik se ispričao g. i gđi Keegan, te se pobrinuo za popravak njihovih vrata.

Podnositelji su pokrenuli postupak protiv načelnika policijske uprave Merseyside zbog, između ostalog, kažnjivog djela zloupotrebe ovlasti prilikom pribavljanja naloga za pretragu stana. Naveli su da su pretrpjeli strah, uznemiravanje i psihičku bol. Medicinski nalazi pokazali su da podnositelji boluju od različitih stupnjeva posttraumatskog stresnog poremećaja.

Presuđujući protiv podnositelja, sudac prvostupanjskog suda naveo je da je policija istraživala ozbiljne i nasilne prijestupe te da nije djelovala neoprezno i izvan zakonom propisanog postupanja, što je nužni element za počinjenje kažnjivog djela zlorabe nabave naloga za pretragu stana. Izrazio je suosjećanje za ono što su podnositelji pretrpjeli, ali, ocjenjujući sukobljene interese, namjeru privođenja nasilnih kriminalaca te zaštitu nepovredivosti obiteljskog doma, smatra da je prevaga otišla na stranu policije.

Žalbeni sud odbio je žalbu podnositelja. Prizivni sudac Kennedy smatrao je da ako su bile provedene propisne istražne radnje i ako su izvještaji o rezultatima propisano podneseni, nije bilo razumnog i opravdanog razloga za nabavu naloga za pretragu stana, te je naveo da nije

bilo zlouporabe jer ne postoje dokazi postojanja neprimjerenog motiva (nekompetentnost ili nesavjesnost nije dovoljna).

PRIGOVORI

Podnositelji su se žalili na nasilni ulazak i pretragu od strane policije na temelju članka 8. (pravo na poštivanje doma) te da nisu imali učinkovito pravno sredstvo kako bi dokazali svoju građansku tužbu na temelju članka 13. (pravo na učinkovito pravno sredstvo).

ODLUKA SUDA

Članak 8.

Sud se složio s navodima domaćih sudova da policija nije djelovala u zloj namjeri. Drži, međutim, da iako su imali opravdane razloge za svoje djelovanje, ti su razlozi bili temeljeni na zabludi koja je mogla, i trebala, biti izbjegnuta adekvatnom primjenom mjera opreza.

Za Sud, činjenica da policija nije djelovala u zloj namjeri nije presudni faktor koji treba uzeti u obzir, budući da je Konvencija namijenjena zaštiti od zlouporabe ovlasti, bez obzira na motiv. Zadiranje u dom i miješanja u privatni život mora biti u skladu sa razumnim ograničenjima kako bi se smanjio utjecaj na privatni život pojedinca. U slučaju kada nisu učinkovito provedeni koraci da se utvrdi veza između adrese i prijestupa koji se istražuje, tako provedena policijska akcija, koja je podnositeljima proizvela značajan strah i zabrinutost, ne može se smatrati prikladnom.

To utvrđenje ne znači da svrha pretrage, koja se pokazala neuspješnom, ne bi udovoljila testu proporcionalnosti, već je do toga došlo zbog propuštanja poduzimanja razumnih i prikladnih mjera opreza. Sud je sukladno tome zaključio da u ovom slučaju ravnoteža nije bila prikladno izmjerena te jednoglasno presudio da je došlo do povrede članka 8.

Članak 13.

Sud je naveo da je postupak naknade štete zbog nasilnog ulaska i posljedica toga koji su pokrenuli podnositelji bio neuspješan. Domaći sudovi smatrali su da nije bilo osnova za postupak protiv postupanja policije jer je šteta moguća jedino kad se zla namjera može dokazati. Sudovi nisu bili u mogućnosti ispitati proporcionalnost ni razumnost i, kao što su različiti suci u domaćim postupcima naveli, ravnoteža je takvim slučajevima prevagnula u korist zaštite policije. U svjetlu tih okolnosti, Sud nalazi da podnositelji nisu imali učinkovito sredstvo za naknadu za ometanje njihovih prava na temelju članka 8. te jednoglasno presudio da je došlo do povrede članka 13.